

5+5 GUDRI JAUTĀJUMI (Atbild I.Čaklais, 22 gadi, režisors)

1.Ko tu darīji skolas gados?

Hmm... Man patika darboties, visos veidojumos, ko sauc par pulciņiem, ieskaitot korus un visādus sporta veidus, jo sportiņu es baigi cienu. Kā teica mans tētis, darīju visu, lai tikai nebūtu jāmacās. Es to nenozēloju, jo vēlāk sapratu, ka izjūta, ko man vajag mācīties un ko nevajag, bijusi baigi precīza. Visi apkārtējie centās iestāstīt, ka esmu par mazu, lai to saprastu... Varbūt vēl tagad esmu par mazu, lai to saprastu...

2.Vai tu uzskati sevi pārāku par citiem cilvēkiem?

Tā nevar atdalīt. Jā, es varētu pateikt, ka jūtos pārāks, bet tad man ir uzreiz jāsaka konkrēti. Tas ir saistīts ar manu profesiju, ko es veiksmīgi esmu izvēlējis. Katram cilvēkam ir sava nozīme dzīvē un tai doti talanti. Teiksim – precīzi dzirdēt mūziku, vai kādam spēcīgākas kājas, asāka reakcija. Jautājums tikai, cik precīzi viņš talantus atklāj. Es uzskatu, ka savus esmu atklājis ātrāk par citiem un pielietoju savā profesijā.

3.Ko tu gribi savā dzīvē panākt?

O, jā! Nu, gribētu atklāt sevī arī pārējās spējas. Varbūt, ka man jādara tas, ko es gribu, ņemot vērā nosacījumu, lai tas nāktu par labu ne tikai man.

4.Kāpēc tu esi režisors?

Kad mācījos skolā, gribēju būt viss, ko vien var iedomāties – ugunsdzēsējs, utt. Tad sapratu, ka vēlos būt saistībā ar cilvēkiem, jo man liekas, ka visneizzināmākā lieta uz pasaules ir cilvēks, un man ir interese to izzināt. Pie tam ne tikai cilvēku vispār vai, piemēram, tevi, bet arī sevi. Tāpēc kādreiz es ļoti gribēju būt žurnālists. Pēc skolas armijas dēļ man kaut kur bija jāstājas. Es gribēju stāties filologos, bet tā kā es nemācījos, skolotāji centās man palīdzēt nepabeigt vidusskolu, es varēju arī tur netikt. Nu, bet konservatorijā bija tāda specialitāte, kas saucās "masu pasākumu organizators". Tad tur tiku iekšā. Caur turieni es gribēju tikt uz TV, tā tad atpakaļ uz žurnālistiku. 3.kursā mēs puskurss mainījām specialitāti, un tā es pabeidzu "kondženi" kā režisors. Tā, lūk.

5.Kāda mūzika tev patīk?

Man ārkārtīgi patīk *Queen* un *UB40*. Bieži ir tā, ka ir hits, kas kādus divus gadus bijis modē, bet tagad vairs nav populārs, un man tas pēkšņi iepatikas. *UB40* pie mums vēl bija nepazīstama grupa, kad es par viņiem fanoju. Kaut arī tā īsti es neesmu fanojis ne par vieniem. Mana uztvere par mūziku sāka mainīties, kad sāku nodarboties ar režiju. Proti, man vajadzēja mūziku, kurā nav vokālu, tieši instrumentālos gabalus. Vispār mūzika teātri ir ļoti svarīga. Ja ir pareiza aktieru izvēle un mūzika, tad izrādei jau ir kāda garantija.

Turpinājums novembrī.

Intervēja I.Bērziņš.